

på hans vegne meddele Det Konservative Folkepartis synspunkter til denne forespørgsel.

Vi har for ikke så længe siden drøftet denne problemstilling i forbindelse med SF's beslutningsforslag nr. B 94, og det kan vel ikke komme som nogen overraskelse, at vi stadig har den samme grundholdning, nemlig at vi ikke har noget imod at se på ændringer af befordringsfradraget, men det gælder kun, hvis vi får gennemført et klokkeklart konservativt krav, nemlig lavere skatter.

Jeg tror bare ikke – og det kan skatteministeren sikkert bekræfte – at det er det, der står øverst på ønskesedlen hos de socialistiske partier, som har støttet tanken om en omlægning af befordringsfradraget. De ønsker jo ikke at sænke skatten, men at straffe de bilister, der gerne vil beholde deres arbejde og samtidig leve sammen med deres familie et andet sted.

Så længe skattetrykket er i den røde zone, som det desværre har været alt for længe, må vi simpelt hen yde folk, der har langt til arbejde, det ekstra incitament til at tage på arbejde, at det også kan betale sig. Det er god, traditionel konservativ politik, at det skal kunne betale sig at arbejde, og hvis vi i forvejen har et skattetryk på over 50 pct., skal der ikke så forfærdelig mange transportudgifter til, før vi står i en situation, hvor timelønnen ved at arbejde er på linje med eller i mange tilfælde endda lavere end det, man kan få på overførselsindkomst, og det er da bekymrende. Ministeren var i øvrigt inde på noget af det samme i sin tale.

Der er derimod ingen herinde, der for alvor sætter spørgsmålstegn ved rationale bag befordringsfradraget, selv om Enhedslisten og SF ønsker en anden struktur. Det Radikale Venstre har i øvrigt også været ude med nogle tanker. Jeg ved ikke, hvor vidt de er kommet, men det hører vi måske senere i debatten.

Vi skal selvfølgelig stadig passe på at se til, at vi får forbedret mobiliteten på det danske arbejdsmarked. For at være åben vil jeg gerne på vegne af Det Konservative Folkeparti sige, at vi vil se på en større ændring af hele strukturen på arbejdsmarkedet, som ikke altid er fremmende for mobiliteten.

Vi foreslår i den forbindelse fra konservativ side at se på hele dagpengestrukturen for også at give en god grund til at søge arbejde, selv om det ligger lidt langt væk. Det er det perspektiv, man burde have på debatten om befordringsfradraget, og så løse CO₂-problemerne på den

mere langsigtede måde, som jeg skal vende tilbage til.

Vi ved fra SF's forslag, hvad det er, man tænker sig skal ske. Det drejer sig jo i sidste ende om SF's og Enhedslistens iver efter at styre folk over i kollektiv transport, selv om de måske føler sig bedre tilpas med individuel transport.

Vi vil fra konservativ side ikke være med til at svække den private bilisme, og det ved skatteministeren også godt fra vore forhandlinger, men vi vil gerne se på, hvordan man kan gøre den kollektive transport mere tiltrækkende. Det ved trafikministeren fra vore forhandlinger om DSB-forliget, og det synes jeg også man skal huske. Det Konservative Folkeparti har ikke en enøjet trafikpolitik, men satser både på den kollektive og på den private trafik gennem seriøse forbedringer af togdriften, vejstrukturen osv. Landdistrikterne ville risikere at blive affolket, hvis forslaget fra SF og fra Enhedslisten blev gennemført.

Vi må også huske, at brugen af befordringsfradraget er en relativ nem måde at administrere befordringsgodtgørelsen på. Vi må ikke være blinde for, at vi sagtens kan lave ændringer i befordringsfradraget, men det ville vel at mærke være ændringer, som ville være utrolig dyre at administrere, og som blot ville lede til ekstra bureaukrati og ekstra besvær. Vi kan bare tænke på de tider, da skatteforvaltningerne brugte hovedparten af deres tid på at behandle kørselsfradrag. De tider er heldigvis ovre.

Jeg glemmer ikke, hvordan SF havde forestillet sig, at amterne skulle administrere og forvalte disse penge fra opkrævelsen af befordringsfradraget. Der er vist ingen vej uden om, at det komplicerede tilskudssystem, som man foreslog, kun ville ende i ekstra administrationsomkostninger, og det har vi altså ikke noget ønske om fra Det Konservative Folkepartis side.

Som sagt er vi skeptiske, men vi vil også gerne bidrage konstruktivt til debatten om en CO₂-reduktion. Det har vi ikke glemt. Enhver vil jo vide, at De Konservative har været forkæmpere på miljøområdet, men vel at mærke på en måde, som er mere konstruktiv end venstrefløjens bombastiske udmeldinger med stop for det ene og stop for det andet. Vi skal selvfølgelig passe på, at vi ikke stopper trafikken her i lille Danmark, medens der samtidig sidder en milliard kinesere og venter på at få en bil, som også vil forurene betydeligt mere, fordi deres biler, når de kommer, ikke vil være så miljøvenlige som vores.